

AN TOÀN GIAO THÔNG

Tranh
PHẠM HỮU HOAN

**Đi chơi phố
Gặp đèn đỏ
Dừng lại thôi
Đèn vàng rồi
cùng chuẩn bị
Tiếp đèn xanh
Nào nhanh nhanh
Qua đường nhé.**

Kim Hoa

Thơ: Đi chơi phố

Đi chơi phố
Gặp đèn đỏ
Dừng lại thôi
Không qua vội
Đèn vàng rồi
Tiếp đèn xanh
Nào nhanh nhanh
Qua đường nhé !

(Triệu Thị Lê)

BÉ VÀ MẸ

Tranh
Phạm Hữu Hoan

Tan học mẹ đón về
Dắt tay em qua phố
Mẹ luôn luôn nhắc nhở
Đi bộ trên vỉa hè

Đường rất nhiều loại xe
Nếu sang ngang phải đợi
Đèn xanh mới được đi
Bé ngoan ngoãn lắm thì
Con nhớ rồi mẹ ạ!

CÔ DẠY CON

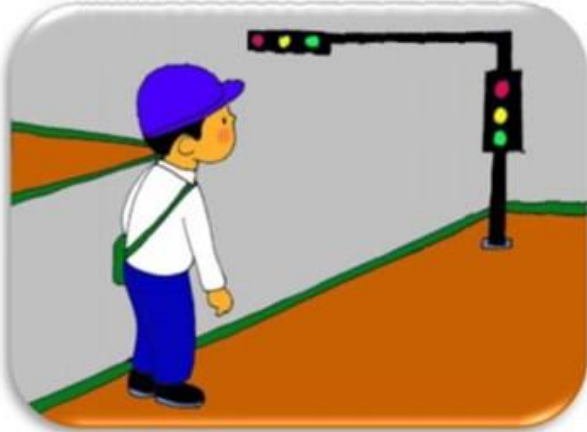
Mẹ! mẹ ơi cô dạy
Bài phương tiện giao thông
Máy bay- bay đường không
Ô tô chạy đường bộ
Tàu thuyền, ca nô đó
Chạy đường thủy mẹ ơi

Con nhớ lời cô rồi
Khi đi trên đường bộ
Nhớ đi trên vỉa hè

Khi ngồi trên tàu xe
Không thò đầu cửa sổ

Đến ngã tư đường phố
Đèn đỏ con phải dừng
Đèn vàng con chuẩn bị
Đèn xanh con mới đi

Lời cô dạy con ghi
Không bao giờ quên được.

GẤU QUA CẦU

Hai gấu con xinh xắn
Bước đến hai đầu cầu
Chú nào cũng muốn mau
Vượt cầu qua kia trước
Không ai chịu nhường bước
Cãi nhau mãi không thôi
Chú nhái bén đang bơi
Ngẩng đầu lên và bảo

Chiếc cầu thì bé tẹo
Ai cũng muốn sang mau
Nếu cứ cố chen nhau
Thì có anh ngã chết
Bây giờ phải đoàn kết
Cõng nhau quay một vòng
Đổi chỗ thế là xong
Cả hai cùng qua được..

(Sưu Tầm)

GIÚP BÀ

Chiều nay đi học về
Trên vỉa hè em thấy
Một bà già chống gậy.
Muốn tránh xe qua
đường.

Em vội dừng bước chân
Đến bên bà nói nhỏ:
Đường nhiều xe lắm đó
Để cháu dắt bà qua
Tay em nắm tay bà
Cùng bước qua đường
rộng
Chia tay bà cảm động
Khen mãi em bé ngoan

CHÚNG EM HỌC LUẬT GIAO THÔNG

TRƯỜNG TIỂU HỌC

Sân trường đầy nắng

Vui quá bạn ơi

Chúng em vui chơi

Giao thông giữa phố

Ngã tư mới mở

Đèn hiệu bật lên

Đèn xanh đi liền

Đèn đỏ dừng lại

Đèn vàng chớ ngại

Chờ nhé bạn ơi

Cùng học cùng chơi

Theo lời cô giáo

Đi xe đạp không mỗi chân

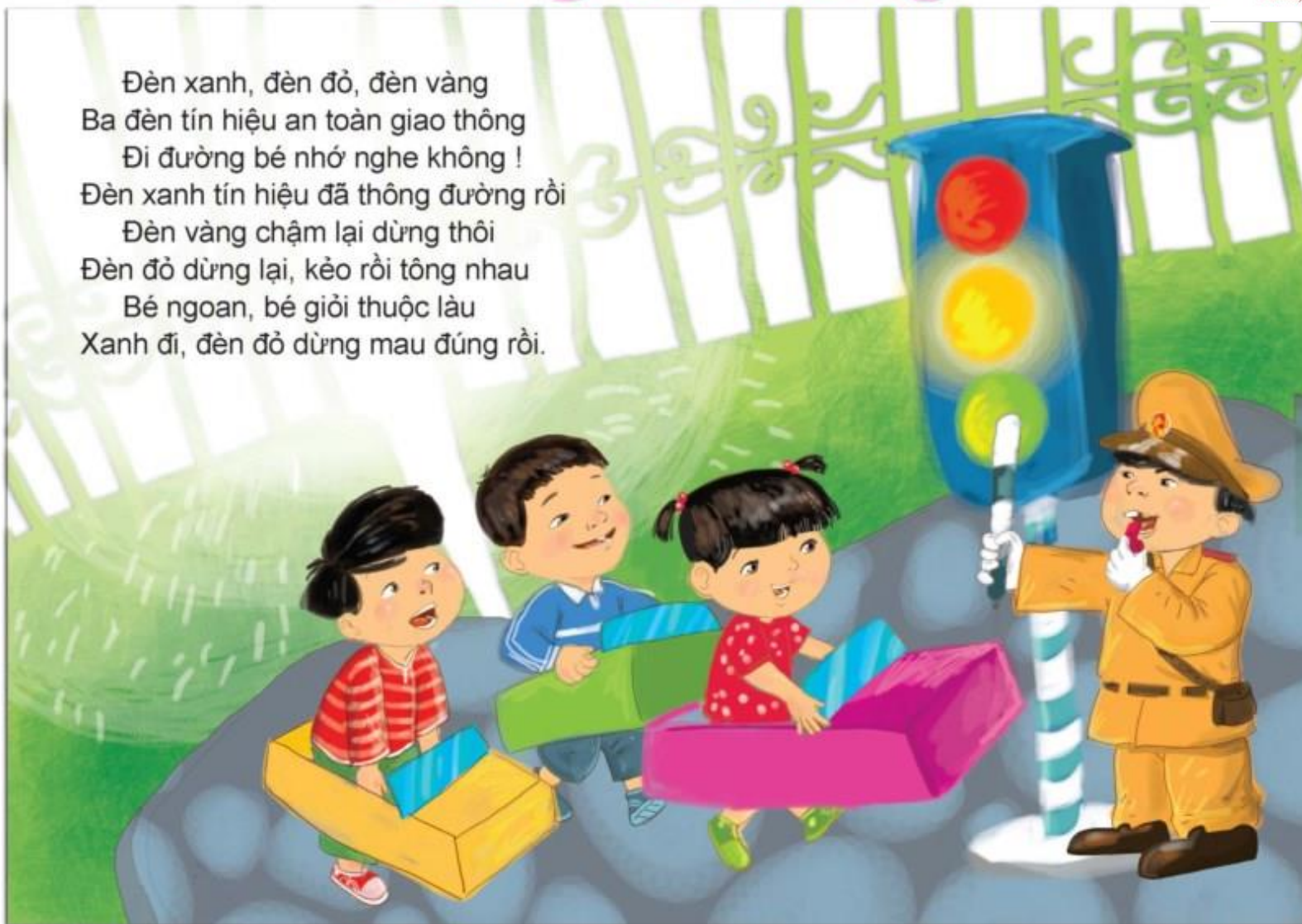
Đi xe đạp không mỗi chân
Bánh xe quay nhanh nhanh
Đi xe đạp vui thật vui
Bánh xe quay lăn lăn tròn tròn
Mẹ đằng trước, bé đằng sau
Phố phường đông vui quá
Bạn cùng lớp, vẫy chào nhau
Vui ngày vui đến trường

Đèn giao thông

Đèn xanh, đèn đỏ, đèn vàng
Ba đèn tín hiệu an toàn giao thông
Đi đường bé nhớ nghe không !
Đèn xanh tín hiệu đã thông đường rồi
Đèn vàng chậm lại dừng thôi
Đèn đỏ dừng lại, kéo rồi tông nhau
Bé ngoan, bé giỏi thuộc lâu
Xanh đi, đèn đỏ dừng mau đúng rồi.

BÀI THƠ XE ĐẠP

Xe đạp thân thiết
Qua khe, qua suối
Xe đạp chở người
Dù xa, dù vội
Chở hàng, chở củi
Có xe, có xe!

Tác giả bài thơ: Phương Nam

Xe chữa cháy

Mình dỏ như lửa
Bụng chứa nước đầy
Tôi chạy như bay
Hết vãng đường phố

Nhà nào bốc lửa
Tôi dập liền tay
Ai gọi chữa cháy
"Cò... ngay! Cò... ngay!"

Phạm Hồ

BookKid

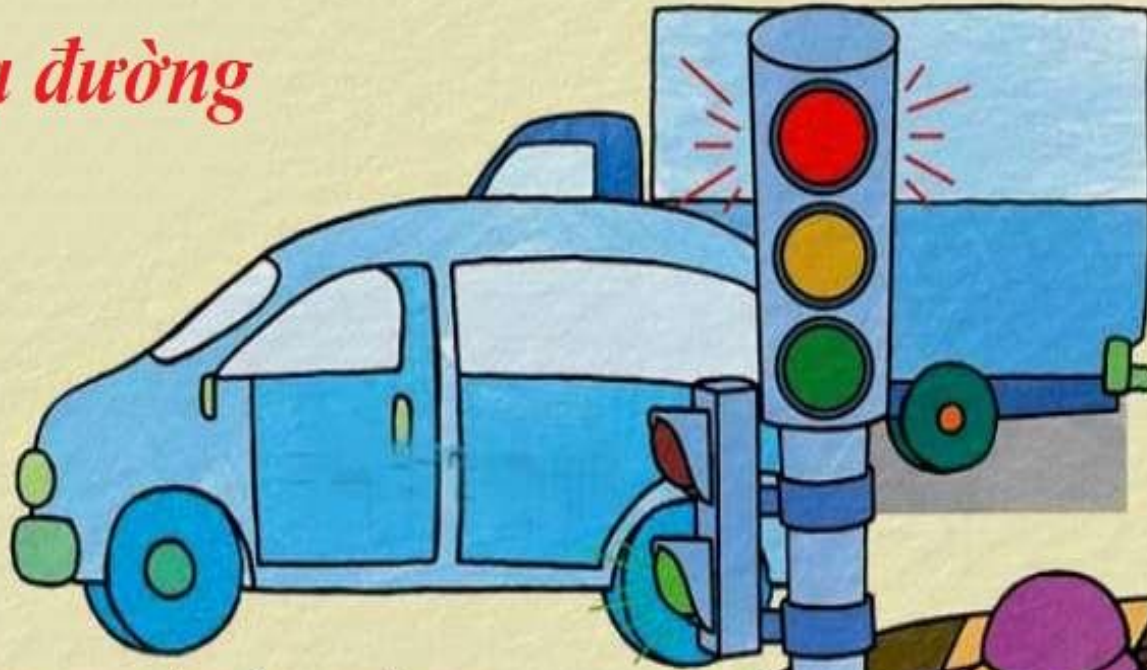
Thơ cho bé

Con tàu

*Xình xịch xình xịch
Con tàu xanh xanh
Nó chạy nhanh nhanh
Còi reo vui quá
Tu...Tu...Tu...Tu*

Qua đường

Qua đường xem trước, ngó sau
Ngã ba, ngã bảy, đường tàu giảm ga
Đèn đỏ, chớ có vượt qua
Rượu bia quá chén, cấm mà lái xe
Lòng đường, phân cách, vỉa hè
Làm chủ tốc độ, nhường xe ngược chiều
“Văn hóa giao thông” cần nhiều
Cùng nhau thể hiện, vạn điều bình an.

XE LU VÀ XE CA

Có một chiếc xe lu và một chiếc xe ca cùng đi trên một con đường. Xe lu dáng vẻ thô kệch, lăn từng bước chậm chạp, còn xe ca có bề ngoài gọn gàng, phóng nhanh vun vút.

Thấy vậy xe ca chế nhạo xe lu:

– Xe lu ơi! Cậu đi chậm như rùa ấy! Hãy xem tớ đây này!

Nói rồi, xe ca phóng vọt lên, bỏ xe lu ở lại đằng sau. Xe ca tưởng mình thế là giỏi lắm.

Nhưng tới một quãng đường bị hỏng và lầy lội, xe ca không thể đi qua được, đành phải đỗ lại. Người ta đổ đá cuội xuống chỗ lầy lội.

Bấy giờ xe lu mới tiến lên, đi lên đóng đá và lăn qua lăn lại nhiều lần. Chẳng mấy chốc, mặt đường trở nên bằng phẳng. Nhờ vậy mà xe ca mới có thể đi qua được.

Xe ca đã hiểu rằng tuy xe lu đi chậm chạp, dáng vẻ lù lù, thô kệch nhưng xe lu làm cho những con đường bằng phẳng để cho các xe khác đi lại dễ dàng. Từ đấy xe ca không bao giờ chế giễu xe lu nữa.

QUA ĐƯỜNG

Vào một buổi sáng mùa xuân ấm áp, những tia nắng hồng nhảy nhót trên những cành cây đầy lộc xanh mơn mớn. Hai chị em Mai và An xin phép mẹ đi chơi loanh quanh trong phố. Mẹ đồng ý và dặn:

– Nhớ đừng đi chơi xa các con nhé.

Mai và An vâng dạ rồi nhảy chân sáo ra khỏi nhà, ra đường được ngắm trời, ngắm đất và thở không khí trong lành, hai chị em cười nói ríu rít.

– An xem kìa, trên cành cây hoa sữa có một con chim xinh đang nhảy nhót bắt sâu hay không kìa! Nó là chú chim sâu rất có ích đấy em ạ.

– Chị Mai ơi! Cửa hàng kia có anh Hecman khổng lồ đẹp quá, chị em mình sang xem đi!

Bé An rất thích người máy Hecman nên kéo chị ào sang đường, chẳng chú ý gì cả.

Kít, kít... tiếng một loạt xe phanh gấp nghe rợn cả người. Hai chị em nhìn lên, một đoàn xe dừng hết cả lại.

– Này, hai cháu kìa, các cháu không nhìn thấy tín hiệu đèn đỏ đang bật hay sao mà dám sang đường, nguy hiểm quá!

Chú cảnh sát giao thông chạy đến dắt hai chị em quay lại. Chú chỉ đèn hiệu và ôn tồn giải thích:

– Các cháu có nhìn thấy tín hiệu đèn đỏ kia không? Khi nào đèn đỏ tắt, đèn xanh bật lên các cháu mới được qua đường nghe chưa nào!

Hai chị em Mai và An toát mồ hôi nhìn nhau. Mai bẽn lễn nói:

– Chúng cháu xin lỗi chú. Lần sau sang đường chúng cháu sẽ nhớ nhìn tín hiệu đèn màu ạ!

Chú cảnh sát giao thông còn dặn tiếp:

– Các cháu khi qua đường phải có người lớn dắt, không thì dễ xảy ra tai nạn.

Từ hôm đó hai chị em Mai và An nhớ mãi lời chú công an dặn: “Đèn đỏ dừng lại, đèn xanh mới được đi, khi qua đường phải có người lớn dắt”.

XE ĐẠP TRÊN ĐƯỜNG PHỐ

Sáng sớm nay mọi người đã đi làm hết. Chỉ còn mỗi mình Xe Đạp con ở nhà. Nằm một mình buồn quá, Xe Đạp con nghĩ: “Mình phải đi dạo phố mới được!”

Vừa ra khỏi nhà, Xe Đạp con đã thấy trên đường phố đầy ắp những Xe Tải, Xe Hơi, Xe Buýt, cả Xe Gắn Máy và Xe Đạp to nữa. Tất cả đều chạy rất trật tự trên con đường riêng của mình. Xe Đạp con cố len vào chạy cạnh những xe lớn. Chợt trông thấy một chiếc xe tải cũ dính đầy bụi đất, bên trên chất những bao hàng thật to, Xe Đạp con thắc mắc hỏi lớn:

– Bác Tải ơi! Bác chở gì nhiều thế?

Bác Tải già thì thào:

– Bác chở gạo đầy cháu ạ!

Xe Đạp con vẫn hỏi tiếp

– Bác chở gạo để làm gì ạ?

Nghe Xe Đạp con hỏi, chú Buýt đi bên cạnh kêu lên:

– Ơ hay! Thế lúa gạo có ích gì cho con người hở cháu?

Xe Đạp con nhíu mày suy nghĩ một hồi lâu rồi hỏi tiếp chú Buýt:

– Thế sao chú không chở gạo giúp bác Tải mà chở toàn là người không vậy?

Chú Buýt ngập ngừng vì câu hỏi của Xe Đạp con:

– Ừ...thì...chú...

Bác Tải già từ tốn xen vào:

– Xe Đạp ơi! Cháu thấy trên mình bác có băng ghế nào không? Còn trên mình của chú Buýt thì đầy những băng ghế nệm êm ả đó thôi.

– “Ừ nhỉ!” – Xe Đạp con ngẫm nghĩ: “Mọi người tựa lưng vào băng ghế đọc sách, xem báo có vẻ thú vị lắm!”. Mà hỏi chuyện và suy nghĩ, Xe Đạp con quên mất mình đã chạy lấn sang vạch trắng giữa đường. Chợt có tiếng gọi khẽ: Này, Xe Đạp con ơi! Em đi sang bên đường của em đi nào!

Xe Đạp con quay người về phía có tiếng nói. Thì ra là chị Xe Hơi. Tiếng của chị mới êm ả làm sao chứ không rồ rồ ầm ầm như bác Tải và chú Buýt. Trông dáng vẻ của chị cũng xinh thật là xinh!

Nghe chị Xe Hơi nhắc nhở, Xe Đạp con tỏ ra bực mình lắm:

– Mặc em, em thích chạy đua với mọi người cơ!

Xe Đạp con vẫn bướng bỉnh chạy phăng phăng phía sau chú Buýt.

Đèn đỏ bật lên, tất cả dừng lại. Bỗng một anh Cứu Thương phía sau chạy lên, tiếng còi inh ỏi làm Xe Đạp con luống cuống ngã lăn ra đường. Chị Xe Hơi phía sau vội vàng đỡ Xe Đạp dậy. Xe Đạp con thẹn thùng lí nhí:

– Em cảm ơn chị!

Rồi Xe Đạp con nhanh nhẹn chạy sang bên đường của mình, nơi có những xe đạp đang đi.

CÂU CHUYỆN VỀ CHÚ XE ỦI

Ở một nông trường nọ có rất nhiều các chú Xe Ủi. Nhỏ nhất trong số đó là một chú Xe Ủi màu xanh. Chú mới đến trang trại chưa lâu nên rất muốn làm quen và giúp đỡ mọi người.

Một hôm, chú đi qua một đồng đất to, chú cố sức để ủi đồng đất nhưng đất to và nặng quá nên chú không thể làm gì nổi.

Vừa lúc đó có một bác Xe Ủi to đi tới, bác nói: “Cháu hãy lùi ra một bên để bác làm cho, cháu nhỏ nên không đủ sức làm đâu”.

Nghe vậy Xe Ủi xanh liền đứng lùi ra để bác Xe Ủi to tiến tới. Bác Xe Ủi to dễ dàng xúc đồng đất đổ đi chỗ khác.

Chú Xe Ủi xanh buồn quá vì mãi mà chưa làm được việc gì để giúp đỡ mọi người. Chú quyết định đi theo bác Xe Ủi to.

Xe Ủi to và Xe Ủi nhỏ vừa đi vừa hát rất vui vẻ. Bỗng chú nhìn thấy một vườn cam chín vàng, có rất nhiều quả và thật là thơm.

Nhiều quả cam chín đã rụng xuống đất, bác Xe Ủi to tiến tới để xúc chỗ quả rụng nhưng vì bác to quá nên không thể xúc nổi những quả cam nhỏ.

Bác liền nói: “Xe Ủi nhỏ ơi! Cháu hãy thử xúc xem sao có thể cháu sẽ làm được đó”.

Chú Xe Ủi màu xanh liền tiến tới, nhẹ nhàng xúc từng quả, từng quả một. “Ồi, thật là tuyệt vời, cuối cùng cháu đã làm được việc có ích rồi”. Chú Xe Ủi reo lên vui sướng.

KIẾN CON ĐI Ô TÔ

Kiến con leo lên xe buýt. Kiến muốn vào rừng xanh thăm bà ngoại. Trên xe đã có dê con. Chó con, khỉ con, lợn con ngồi. Có bạn trong bọn họ vào rừng hái nấm, có bạn vào rừng chơi trốn tìm, có bạn đến dạo chơi bên hồ ở trong rừng.

– “Bim Bim” xe chạy rồi. Tất cả cùng tiếng hát, rộn rang biết bao

-“Bim Bim” xe dừng ở bến đón khách, một bác gấu lên xe. Bác đến rừng xanh để thăm cháu. “ Ngồi vào đâu bây giờ?” chỗ ngồi đã chật kín...

Dê con bảo “Bác gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Chó Con bảo “ Bác Gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Mọi người cùng bảo “ Bác Gấu ơi! đến ngồi chỗ của cháu đi bác!”

Bác gấu nói “ Cảm ơn các bạn, cảm ơn các bạn nhỏ tốt bụng”, “Bác ngồi chỗ của các cháu, các cháu lại phải đứng”.

Lúc đó Kiến mới leo đến bên bác gấu, cố nhoi lên và cất giọng nói “Không, không, mời bác lại ngồi chỗ của cháu”.

Bác gấu hỏi lại “ Thế cháu ngồi vào đâu?”

Kiến con lấp láy ánh mắt một cách hóm hỉnh. Bác gấu ngồi vào chỗ của kiến con “Ồ! Kiến con đi đâu rùi nhỉ?”

-“Bác gấu ơi! cháu ở đây!”. Bên tai bác gấu vang lên tiếng của Kiến. Ủa, té ra Kiến con đã leo lên vai bác gấu ngồi chễm chệ trên đó.

Trên đường đi, kiến con hát cho bác gấu nghe nhiều bài hát, những bài hát du dương quá, hay quá khiến bác gấu lim dim đôi mắt, ngọ đầu lắng nghe.

MỘT PHEN SỢ HÃI

Mẹ bảo:- Hôm nay là chủ nhật, mẹ cho hai con đi chơi phố. Đường phố đông người, xe đi lại tấp nập. Các con nhớ đi trên vỉa hè phía tay phải. Khi qua ngã tư đường, thấy đèn đỏ, các con nhớ dừng lại, đèn xanh bật lên, các con mới được qua đường.

Cún Anh và Cún Em cùng nhìn mẹ đáp:- Vâng ạ.

Ra đến đường phố, Cún Em cứ tung tăng chạy trước, lúc nghiêng vào chỗ nọ, lúc ngó chỗ kia. Trong chốc lát, Cún Em đã quên ngay lời mẹ dặn và nó ngang nhiên đi giữa lòng đường. Cún Anh ngoan ngoãn đi sát lề đường phía bên phải. Thấy Cún Em đi giữa lòng đường. Cún Anh lo lắng gọi:- Cún

Em ơi! Mẹ dặn chúng mình đi sát lề đường bên phải kia mà, sao em lại đi giữa lòng đường thế kia?

Nghe tiếng Cún Anh gọi, Cún Em ngẩng lên nhìn theo anh và định chạy vào lề đường. Bỗng một chiếc tắc xi lướt tới. Thấy Cún Em bất ngờ lao ra, chiếc xe phanh kít lại. Cún Em thốt lên:- Chao ôi, nhiều xe quá! Làm sao vào được bây giờ?

Nó ân hận vì đã không nghe lời mẹ. Nó kêu to:- Anh ơi, cứu em với!

Một chú cảnh sát giao thông từ đâu đi tới dắt Cún em lên vỉa hè rồi căn dặn:- Cháu nhớ phải đi trên vỉa hè, lúc đi qua ngã tư đường phố, thấy đèn đỏ cháu nhớ dừng lại để tránh xảy ra tai nạn đáng tiếc.

Cún Em đứng khoanh tay trước ngực, giọng rung rung nói: – Thưa chú vâng ạ.

Cún Anh và Cún Em lại dắt tay nhau đi trên vỉa hè. Cún Anh nói với Cún Em: -Thật là một phen hú vía

TRUYỆN THỎ CON ĐI HỌC

Mấy hôm nay, cả nhà Thỏ bận rộn đào xới khu vườn xung quanh nhà để trồng lại cà rốt dự trữ cho mùa đông sắp tới. Thấy bố mẹ bận rộn, Thỏ con xin phép mẹ được đi học một mình để bố mẹ không phải đưa đón. Bố mẹ Thỏ đồng ý.

Thỏ mẹ dặn: “Khi đi học con đi cẩn thận, đi bên lề đường bên phải, đến ngã tư con rẽ phải đến nơi có vạch sơn trắng trước cổng trường con mới sang đường, vì đó là nơi dành cho người đi bộ”.

Thỏ con vâng lời mẹ và ra đi. Nó phấn khởi vì đây là lần đầu tiên trong đời Thỏ con được đi học một mình. Đi được một đoạn, Thỏ con gặp Chó con cũng đi học, trên tay Chó con ôm một quả bóng to. Chó con rủ: “Chúng mình cùng lăn bóng đến trường”. Thỏ con lắc đầu: “Tờ không chơi bóng trên đường, rất nguy hiểm. Chó con bĩu môi: “Sợ gì! Cậu không chơi thì tớ chơi một mình vậy. nói xong, Chó con thả bóng xuống và lấy chân đá bóng đi trên lề đường. Chó con vừa chạy theo bóng vừa cười thích thú, được một đoạn bóng đi chệch hướng lăn xuống lòng đường, chó con thấy vậy lao ngay xuống lòng đường để bắt bóng, Chó con chạy nhanh quá không để ý gì đến người đi xe đạp, nó bị va phải người đi xe, may mà bác lái xe phanh lại kịp, Chó con chỉ bị té xuống và trầy đầu gối. Mọi người xúm lại, một người kêu lên: “Tại sao lại dạt dột chơi bóng ở ngoài đường chứ, may mà va phải xe đạp chứ va phải xe to thì mất mạng rồi!”.

Bác đi xe đạp lau chỗ xước và đầu gối cho Chó con. Thỏ con đến bên bác đi xe cảm ơn bác. Bác dặn cả hai đi trên lề đường và không chơi nữa.

Thỏ con và Chó con cùng đến trường, cả hai đi bên lề đường và im lặng nghĩ đến lời mẹ dặn trước khi đi. Hai bạn đến trường cũng vừa kịp lúc trống trường điểm vào học. Thỏ con, Chó con cùng xếp hàng vào lớp. Hôm nay, cô dạy an toàn giao thông –

Bà: Không đùa giỡn. thả điều, chơi bóng ở lòng , lề đường.?”. Thỏ con trả lời: “Thưa cô vì như vậy rất nguy hiểm, gây tai nạn cho mình và hco người khác. Cô giáo khen Thỏ con giỏi.

Giờ ra chơi, Chó con đến gần Thỏ con và nói: “Tớ xin học ở cậu. Từ nay tớ sẽ không bao giờ đùa giỡn, chơi bóng ở lòng lề đường nữa mà chỉ chơi ở sân trường thôi. Bây giờ chúng ta cùng chơi bóng đi”. Thỏ con cùng chơi bóng trong sân rất vui vẻ.